

kale Venstres vegne kan jeg sige, at vi ville foretrække, at vi arbejdede videre på nogle af de mærkningsordninger, som allerede eksisterer, og f.eks. gør det, som Europa-Parlamentet efterspørger, nemlig at vi arbejder for at få nogle fælles kriterier for mærkning med fair trade-mærket for at sikre, at mærkerne får den her høje legitimitet og en opbakning fra en stor international organisation som EU.

Men på en lang række andre områder synes jeg også godt man kunne gøre mere for at fremme den etisk forsvarlige produktion. Det kunne også være at øge støtten til miljømærkningen. Det kunne de også have brug for, altså Blomsten og Svanen, og hvad der i øvrigt er af internationalt anerkendte miljømærker, både i anvendelsen af den, men også kendskabet hos forbrugerne.

Vi kunne få brug for at støtte forskning og initiativer til sociale mærkningsordninger på en række områder. Der er mange måder – nu kan jeg se, det gule mærke tænder – hvor man kan gå ind positivt og forholde sig til den problemstilling, som Enhedslisten rejser her.

Jeg er ikke så enig. Jeg tror, at i sidste ende kommer vi måske nok ikke til at støtte det konkrete beslutningsforslag af samme grund, som nogle af de andre ordførere har fremhævet, nemlig at vi ikke er så meget for at lave en national ordning og de her etikmærkenavn og etiksekretariater og lignende, som Enhedslisten foreslår. Men det ser jeg mere som en forholden sig til det her konkrete forslag og ikke til den generelle problemstilling, som jeg meget gerne vil bakke op om.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger, så vi tager fat på næste ordfører, hr. Poul Henrik Hedeboe.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

I SF takker vi Enhedslisten for at have stillet forslaget om etisk mærkning for sociale og etiske retningslinjer.

Enhedslisten foreslår, at der nedsættes et etikmærkenavn og et sekretariat til at styre det. Og det drejer sig om at bruge nogle rettigheder, som er ILO's, og som er FN's menneskerettigheder. Det er frivillighed til selv at vælge ansættelse, ingen diskrimination, intet børnearbejde, organisationsfrihed, en løn man kan leve af, anstændige arbejdsvilkår og et sundt og sikkert arbejdsmiljø.

Det er rettigheder, som vi som land går ind for, og ordførerne, der har været på talerstolen indtil nu, har accepteret, at det gør vi, og de støttes.

Det her forslag går skridtet videre og siger, at vi går ind for dem; nu skal vi også lade staten, samfundet, tage det ansvar og give det et stempel, og lidt penge kommer det også til at koste, men det bygger på en frivillig ordning, og det er spørgsmålet om at få et samfundsstempel.

Vi har på markedet – hvis vi kan kalde det et marked – en række mærker. Vi har miljømærkerne Svanen og Blomsten; vi har den helt frivillige ordning med Max Havelaar; vi har økologimærket. Når vi tænker på det her, tror jeg, det ville være klogt at lægge det ind i et samarbejde med eksisterende mærker, for vi kan godt komme i en situation, hvor det bliver uoverskueligt med rigtig mange mærker for forbrugerne at vælge imellem.

Så vi vil nok foreslå, at vi kunne overveje specielt Blomsten, Svanen og sige: udvikl det derfra. Men det må være noget, vi kan snakke om i udvalgsarbejdet.

Grundlæggende bag det her er der jo et samfundsansvar og ikke et markedsansvar. Markedet er, skal vi sige, den legeplads, som virksomhederne har at boltre sig på. Og som samfund sætter vi rammerne for, hvordan det skal fungere. Og et af de redskaber, vi har, er altså at lave mærker, sådan at de, der i sidste ende opererer på markedet, og det er altså forbrugerne, får nogle gode redskaber at arbejde ud fra.

Kl. 16.10

Det er sådan, jeg ser at det her skal fungere. Vi skal simpelt hen give forbrugerne nogle ordentlige valgredskaber, og så skal vi selvfølgelig sørge for, at det er frivilligt for virksomhederne at leve op til de her etiske krav – jeg forstår, at etisk ikke er et ord, som regeringspartierne kan lide; så må vi kalde det noget andet – men i hvert fald leve op til de her retningslinjer om almindelig anstændighed for mennesker, der er med i en produktion.

Vi ser, at verden globaliseres. Når vi får produkter fra udviklingslande, har vi specielt nogle grimme historier fra Indien om håndklæder og andre ting, og også om skibe, der brydes ned. På dansk niveau har vi set kapitalfondenes indmarch, og det er den rigtige rå kapitalisme. Ved siden af dem har vi nogle aktører på markedet, som arbejder på lang sigt, og som er meget interesserede i at gå ind i en aftale med befolkningen, en aftale med dem, de har ansat, om at lave